

2. Treba li točku 6.4.(a) Priloga I. Direktivi 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) tumačiti na način da prilikom određivanja broja dana proizvodnje za potrebe određivanja kapaciteta „na dan” u obzir treba uzeti samo dane tijekom kojih se odvija omamljivanje, usmrćivanje i rezanje zaklane svinje ili pak u obzir treba uzeti i dane tijekom kojih se odvija obrada kože svinje, što uključuje pripremu životinje za klanje, hlađenje zaklane životinje i uklanjanje njezine glave i vrata?
3. Treba li točku 6.4.(a) Priloga I. Direktivi 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) tumačiti na način da „kapacitet” klaonice podrazumijeva maksimalnu proizvodnju na dan unutar 24 sata, podložno fizičkim, tehničkim i pravnim ograničenjima kojih se klaonica stvarno drži, ali ne manju od proizvodnje koju je klaonica ostvarila, ili pak „kapacitet” klaonice može biti manji od proizvodnje koju je ostvarila, primjerice, ako je ostvarena proizvodnja posljedica zanemarivanja fizičkih, tehničkih ili pravnih ograničenja proizvodnje koja se pretpostavljaju prilikom određivanja „kapaciteta” klaonice?

(¹) SL 2010., L 334, str. 17.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio Tribunale di Como (Italija) – Gabel
Industria Tessile SpA, Canavesi SpA/A2A Energia SpA i dr.**

(Predmet C-316/22)

(2022/C 276/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Como (Italija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA

Tuženici: A2A Energia SpA, Energit SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodna pitanja

1. Protivi li se, općenito, sustavu izvora prava Europske unije, i konkretno članku 288. trećem stavku UFEU-a, izuzimanje iz primjene odredbe nacionalnog prava, koja se protivi jasnoj, preciznoj i bezuvjetnoj odredbi direktive koja nije prenesena ili koja nije pravilno prenesena, koje u sporu između pojedinaca izvršava nacionalni sud i što kao posljedicu ima to da se pojedincu nalaže dodatna obveza, ako to u skladu s nacionalnim pravnim okvirom (članak 14. stavak 4. Zakonodavne uredbe br. 504/1995) predstavlja preduvjet kako bi se taj pojedinac protiv države mogao pozvati na prava koja su mu dodijeljena navedenom direktivom?
2. Protivi li se načelu djelotvornosti nacionalni propis (članak 14. stavak 4. Zakonodavne uredbe br. 504/1995), kojim se krajnjem potrošaču ne dopušta da izravno od države zahtijeva povrat neopravdano plaćenog poreza, nego mu se samo priznaje pravo da podnese građanskopravnu tužbu zbog stjecanja bez osnove protiv poreznog obveznika, koji jedini ima pravo dobiti povrat od porezne uprave, kada se jedini razlog nezakonitosti poreza, odnosno razlog njegove neusklađenosti s određenom direktivom [Unije], može istaknuti isključivo u odnosu između subjekta koji ima obvezu plaćanja i porezne uprave, ali ne i u odnosu između subjekta koji ima obvezu plaćanja i krajnjeg potrošača, pri čemu se na taj način zapravo onemogućuje izvršenje povrata ili, kako bi se osiguralo poštovanje navedenog načela, u takvom slučaju treba priznati izravno pravo krajnjeg potrošača da podnese tužbu protiv države ako se povrat neopravdano plaćenog poreza od pružatelja usluge ne može ostvariti odnosno može se ostvariti uz prekomjerne poteškoće?